

Александрова Олена Русланівна,
курсант 3-го курсу факультету підготовки
фахівців для підрозділів превентивної
діяльності Одеського державного університету
внутрішніх справ;

Карапет'яни Святослав Ігорович,
викладач кафедри спеціальної та фізичної
підготовки Одеського державного університету
внутрішніх справ;

Коломієць Юрій Миколайович,
старший викладач кафедри спеціальної
та фізичної підготовки Одеського державного
університету внутрішніх справ

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА РЕСУРСИ В НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ

У ХХІ столітті спостерігається стійка тенденція до переорієнтації системи вищої освіти на нові цінності, де відбувається гуманізація педагогічного процесу та демократизація міжособистісних стосунків [2, с. 23]. У наш час випускник середньої школи повинен бути конкурентоспроможним на ринку праці, що передбачає високий рівень його саморозвитку, інформаційно-комунікативну компетентність, високий рівень професіоналізму, здатність приймати самостійні рішення, працювати з нестандартними мислення та продуктивною адаптації до будь-яких умов [1, с. 19].

Усі ці вимоги призводять до того, що в наш час педагогічна діяльність має бути інноваційною, що є одним із невідмінних чинників успішної освітньої діяльності будь-якого навчального закладу. Реальність така, що саме інноваційна діяльність визначає напрямки професійного зростання педагогічного колективу, творчого пошуку кожного викладача та реально сприяє особистісному зростанню студентів та курсантів системи МВС [2, с. 45]

Аналіз діяльності українських вищих навчальних закладів показує, що вони сьогодні орієнтуються на принцип варіативності, що сприяє побудові педагогічного процесу будь-якої освітньої моделі. Процес розробки різних варіантів змісту освіти пропонує широкий спектр нових ідей, а також введення поняття педагогічної технології у філософію освіти. Це поняття трактується як сукупність психолого-педагогічних одиниць, що визначають особливу сукупність і компоновання форм, методів виховних засобів, що утворюють організаційно-методичний

інструментарій педагогічного процесу [1, с. 90]. З огляду на це сформовано перелік різноманітних педагогічних технологій:

- різнорівневе навчання;
- кооперативне навчання;
- індивідуальний та диференційований підхід до навчання;
- метод проектів [1, с. 56]

Усі вони сприяють розвитку інновацій в освіті, які передбачають удосконалення педагогічних технологій і пов'язаних з ними методів, схем і засобів навчання, які розвивають здатність студентів та курсантів системи МВС до самомотивації та взаємодії з отриманою інформацією, формування творчого мислення та розкриття своїх природних здібностей. Педагогічні методи пов'язані з широким використанням нових інформаційних технологій, які дають змогу повніше реалізувати їхні потенційні освітні можливості.

Як бачимо, створюються всі можливості доступу до наукових, культурних та інформаційних центрів світу з метою формування власної незалежної думки в рамках всебічного вивчення проблеми. Найбільш успішно цей процес відбувається завдяки використанню інформаційно-комунікативних технологій навчання, включаючи специфічні методи та прийоми (комп'ютери, аудіо та відео, телекомунікаційні мережі) роботи з інформацією.

Отже, для здобувачів вищої освіти мають бути створені сприятливі умови для використання технологічних можливостей сучасних засобів комунікації як для пошуку та отримання інформації, так і для розвитку комунікативних здібностей та формування вміння швидко приймати рішення в складних ситуаціях.

У зв'язку з цим в останні роки все більшого поширення набуває використання у вищих навчальних закладах інформаційних технологій, які представляють собою не тільки сучасні технічні засоби, а й нові підходи до процесу навчання. Це зумовлено основною метою навчання іноземних мов: формування та розвиток комунікативної культури здобувачів вищої освіти, практичне оволодіння іноземною мовою.

Для цього необхідно підібрати такий вид навчання, який би дозволив студенту проявити свою активність і творчість. На таке завдання спрямовані сучасні інноваційні технології, пов'язані з використанням різноманітних інформаційних технологій та Інтернет-ресурсів. Розглядаючи технологічний аспект навчання у ВНЗ, варто зазначити, що на сьогоднішній день найбільшого поширення набули особистісно-орієнтовані та інформаційні технології навчання.

Основними формами використання інформаційних технологій є: мультимедійні уроки, які проводяться на основі комп'ютерних навчальних програм; заняття на основі комп'ютерних презентацій автора під час лекцій, семінарів, лабораторних робіт, доповідей студентів; тестування на

комп'ютерах; телекомунікаційні проекти, робота з аудіо та відео ресурсами онлайн; дистанційне навчання, яке включає всі форми навчальної діяльності, що здійснюються без особистого контакту викладача та студента [2, с. 52]. Все зазначене спрямовано на створення іншомовного середовища в процесі вивчення іноземних мов, тому технічна підготовка повинна використовуватися.

Отже, можна зробити висновок, що за останні роки все більшого поширення набуло використання в університетах інформаційних технологій, які представляють собою не тільки сучасні технічні засоби, а й нові підходи до процесу навчання, що зумовлено метою навчання іноземних мов. І завданням викладача є створити відповідні умови для практичного оволодіння мовою здобувачами вищої освіти.

Список використаних джерел

1. Сіразєєва А. Ф., Валєєва Л. А., Морозова А. Ф. Інноваційні технології навчання іноземної мови у ВНЗ. *Сучасні проблеми науки та освіти*. 2019. С. 125.
2. Антонова К. М., Башмакова Н. І. Інтерактивне навчання іноземної мови у вузі. 2018. С. 96.

Бідюк Максим,

студент 4-го курсу Національної академії
Державної прикордонної служби України імені
Богдана Хмельницького;

Лебедєва Людмила,

старший викладач кафедри іноземних мов
Національної академії Державної прикордонної
служби України імені Богдана Хмельницького

СИСТЕМИ ОСВІТИ ТА ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦІЇ В РЕГІОНІ ОБСЄ

Україна є учасницею Організації з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ) з 30 січня 1992 року. Нарада з безпеки та співробітництва в Європі (НБСЄ), що проходила з 3 липня 1973 року по 1 серпня 1975 року за участю 33 європейських держав, США і Канади, завершилася підписанням главами держав і урядів у Гельсінкі Заключного акту, який визначив засади співробітництва держав в Європі та став довгостроковою програмою дій, спрямованою на будівництво єдиної, мирної, демократичної і процвітаючої Європи.

Сьогодні ОБСЄ є найбільшою регіональною організацією, яка об'єднує 57 держав Європи, Центральної Азії та Північної Америки для розвитку політичного діалогу та співробітництва у сфері безпеки в усіх її вимірах – військово-політичному, економіко-довкільному та